

Dôga Kaszëb

Sł. E. Pryczkowski, muz. Paweł Ruszkowski

Jô na Kaszëbsczi Zemi żëjã

Bògati w dzeje, wiôldżich lëdzy.

Dzãka nim jô w se bëlno czëjã

Jak rodnô éra we mie sedzy.

Jô chcã sã ùczëc rodny mòwë,

Kò w dzejnëch gãbkach piãkno zwãczy;

Sòc słowa snòżé, lëzgac plewë,

Co w dzén witrzësi wniosłë lãczy.

I mòją ùdbã je staranié,

Bë gzubów kòzdëch w chãcë wnëkac:

- Ò rodny jãzëk wiôldzé dbanié

I mądrosc òjców wiedno szëkac.

Ref. Kòzdi niech głowã przed dôgã zegnie,

Jakã ta zemia w swim klinie krëje.

Bë szczescé nalezc na żëcò stegnie

Wòrt znac i kòchac ti stegnë dzeje.

Potęga Kaszub

Na Kaszubskiej Ziemi żyję
Bogatej w dzieje, wybitnych ludzi.
Dzięki nim czuję w sobie w pełni
Jak rodzima дума tkwi we mnie.

Chcę uczyć się rodzimej mowy,
Przecież ona tak pięknie brzmi w ustach dzieci;
Siać słowa piękne, wyplenić plewy,
Które w jutrzejszy dzień wniosły lęki.

I moją intencją jest staranie,
Żeby każde dziecko poczuło chęci:
Dbać wielce o rodzimy język
I wciąż szukać mądrości ojców.

Ref. Każdy niech głowę przed potęgą zegnie,
Jaką ta ziemia w swym łonie kryje.
Żeby znaleźć szczęście na życia drodze
Warto znać i kochać tej drogi dzieje.

Tłum. E. Pryczkowski